

[Miljøministeren]

for hele problematikken og om forhandlingerne i EF ved næste folketingsårs begyndelse. Det er mit oplæg, at det på baggrund heraf skal diskuteres, hvad der videre skal ske.

Jeg vil gerne gentage, at jeg er enig i forslaget intentioner, men som jeg har forsøgt at redegøre for det, finder jeg forslaget for unuanceret. Jeg synes derfor stadig, at det er mest hensigtsmæssigt at tage en diskussion om hele problematikken på baggrund af en redegørelse fra min side i begyndelsen af den kommende folketingssamling, men selvfølgelig er jeg parat til en nærmere drøftelse i udvalget på nuværende tidspunkt, hvis det er ønsket.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det beslutningsforslag, socialdemokratiet her har fremsat, har som hovedmål at beskytte den danske befolkning imod kræftfremkaldende stoffer.

Forhistorien til sagen er, at WHO's internationale kræftforskningsinstitut har fremlagt et katalog på i alt 208 stoffer, som kan have kræftfremkaldende virkninger på mennesker og dyr.

I EF arbejdes der på at tilnærme lovgivningen om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer, og som ministeren nævnte det, blev der den 6. november 1985 vedtaget et direktiv, som tillader mærkning af 22 stoffer og stofgrupper. Det er en begrænsning, som socialdemokratiet er utilfreds med.

Vi ved godt, som ministeren også sagde, at miljøstyrelsen oprindeligt havde foreslået at lade 32 stoffer mærke. De skulle så påføres sætningen »Kan fremkalde kræft«, som det er beskrevet i tilpasningsdirektivet.

Vi ved også godt, som ministeren sagde, at de 32 stoffer og stofgrupper under forhandlingerne af tekniske grunde blev ændret til et større antal, men beslutningen blev altså stadig væk kun de 22 stoffer og stofgrupper. Det er det, der er utilfredsstillende for socialdemokratiet.

Med den nye situation i EF efter ratificeringen af Den Europæiske Fælles Akt må vi forlange, at regeringen beviser, at Danmark kan føre sin egen miljøpolitik. Ratifikationen er endnu ikke foretaget, men med dette forslags vedtagelse vil arbejdet med en dansk lovgivning kunne forberedes, så den kan

vedtages umiddelbart efter ratifikationen. Det er vigtigt for os at bemærke, at der kan foregå et forberedende arbejde, sådan at man er parat, den dag mulighederne foreligger.

Vi er også opmærksomme på, at Den Europæiske Fælles Akts artikel 100 A alene taler om nye EF-miljødirektiver, og i det omfang det er nødvendigt med et nyt direktiv for at gennemføre vores forslag, er det da en god idé, at man vedtager forslag nr. B 141, for så har ministeren et grundlag for at rejse krav om et nyt miljødirektiv i EFs ministerråd.

Vort ønske er, at alle stoffer og stofgrupper mærkes tydeligt, gerne med et faresymbol, som er let opfatteligt for enhver, så man kan se, hvad det er, man har med at gøre. Naturligvis kan der ikke generaliseres, og jeg tror heller ikke, ministeren tror, at vi tror, at man bare kan skære alt over én kam, som der var en antydning af. Der er mange forhold, der spiller ind. Det kan være blandingsforhold, under hvilke omstændigheder stofferne bruges, og meget andet. Og man kan heller ikke mærke alle stofferne på én gang, men det er vigtigt at komme i gang. Nu sagde ministeren, at man videreførte forhandlingerne. Ja, så mener jeg også, at det må være godt for regeringen at have en sådan beslutning i ryggen, sådan at man kan komme videre med sagen.

Jeg mener ikke, at nogen ansvarlig politiker eller offentlig myndighed kan negligere et seriøst internationalt forskningsinstituts oplysninger. Jeg er helt opmærksom på, at det drejer sig om oplysninger, og at beslutningerne træffes politisk. Det drejer sig om, at vi ikke lader os tryne af industrielle, erhvervsmæssige interesser, men husker, at det er mennesker, der skal beskyttes. Vi har arbejds-skader og forurening nok.

Jeg vil anbefale, at man støtter dette beslutningsforslag. Jeg kan kun se, at det gælder befolkningen.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Vi er i det konservative folkeparti, præcis som man er det i langt de fleste danske familier, utrygge ved en lang række stoffer i vores fødevarer og i de midler af den ene eller anden slags, der anvendes i hjemmet og på vores arbejdsplads. Mon det stof, jeg indtager her eller arbejdede med i går, er kræftfrem-